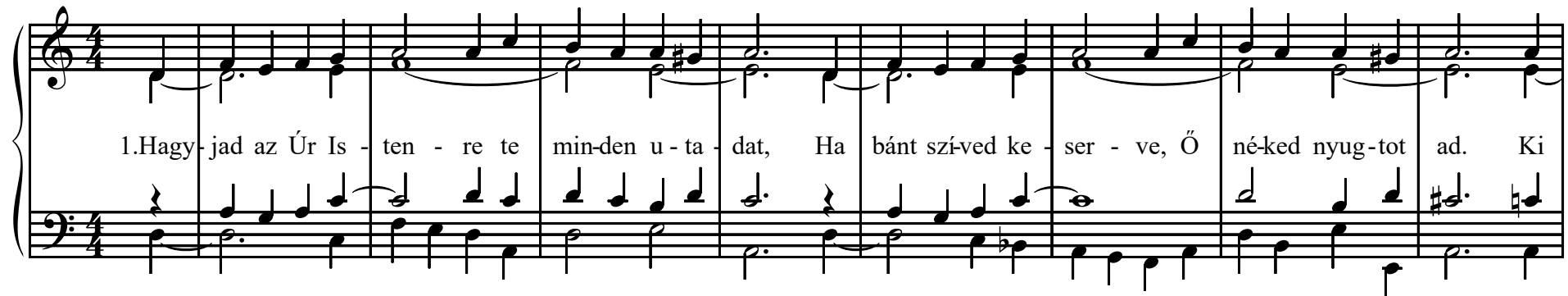
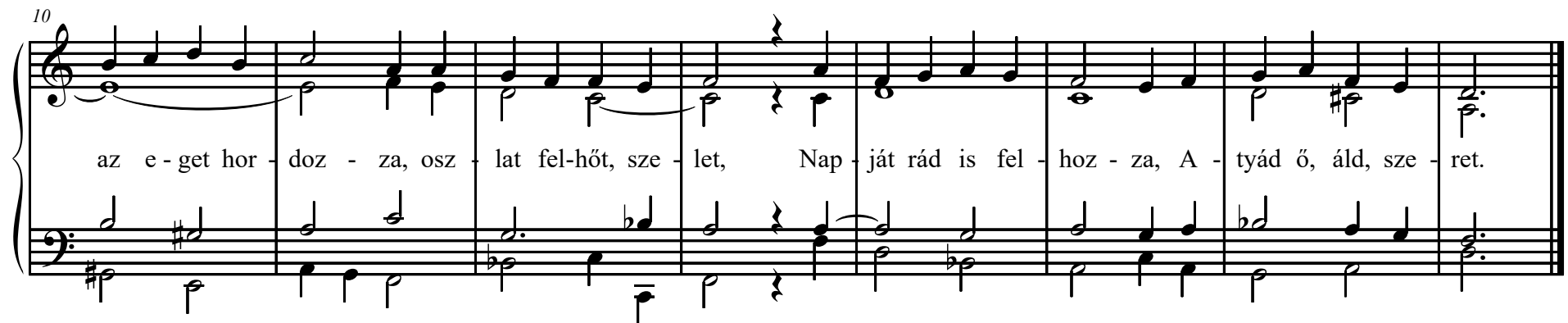


158. Hagyjad az Úr Istenre te minden utadat

Vad Péter Zsigmond



1. Hagyjad az Úr Istenre te minden utadat, Ha bánt szíved keserve, Ő néked nyugtot ad. Ki



10
az eget hordozza, oszlat felhőt, szel, Napját rád is felhozza, Atyád ő, áld, szeret.

2. Az Úrra bízzad dolgod: könnyebbül a teher; Ezer baj közt is boldog, aki nem csügged el.
Minek a gond, a bánat? Mit gyötröd lelkedet? Az Istent kérjed, várjad, s megnyered ügyedet.

2. Az Úrra bízzad dolgod: könnyebbül a teher; Ezer baj közt is boldog, aki nem csügged el. Minek a gond, a bánat? Mit gyötröd lelkedet? Az Istent kérjed, várjad, s megnyered ügyedet.
3. A te irgalmasságod van rajtam, Istenem, Te jól tudod, jól látod, hogy mi használ nekem. Sorsomat úgy intézed, amint te akarod; Bölcs a te végezésed, ha áld, ha sújt karod.
4. Utad van számtalan sok, Uram, és eszközöd; Reánk is szent áldásod bőséggel öntözöd. Művednek akadály, szünetje nincs soha; Úgy téssz, amint kívánja gyermekeid java.
5. Bízzál, bánatos lélek! Mit bánt a bú, a gond? Él még, ki annyi vészek torkából már kivont. Bajaidból kiment ő, szűnnek keserveid; Rád még a jó Teremtő víg napot is derít.
6. Őbenne vesd halálig jó reménységedet: Ő biztos révbe szállít a bajból tégedet. Bár késik a segítség, és nem találsz vigaszt: Eloszlik gond és kétség előbb, mint véled azt.
7. Ő megcselekszi végre velünk azt, ami jó; Ösvényünk erőssége Te vagy, Mindenható! Bár nehéz földi pályánk, könny lepi és tövis, De örök pálma vár ránk: utunk a mennybe visz.

